

ceptum afferas. 2. Vnath aut alteram quæstionem Scholasticam 3. Ex conclusionibus Theologicis scholasticis, & positiu[m] vnam, aut plures hæreses confutabis; denique comendabis ea quæ pertinent ad mortalem ex conscientia casibus, quod, aut quantum sit peccatum hoc aut illud facere, vel omittere. Ad quod illa methodus reduci potest, qua non pauci hoc sacerculo vii operæ ppterium existimant, vbi viget hæresis, vt prima concionis parte quæstio aliqua Theologica, vel Philosophica discutatur, 2. confutetur hæresis aliqua, 3. vero parte morale quidpiam ad Catholicorum mores informandos afferatur.

VII. Varijs sensus Euangeli explicando, & ilustrando deseruunt, & mysteriis accommodati possunt. Nam literalis historiam exhibet: allegoricus spectat ad Ecclesiæ ædificationem; ad beatitudinem anagogicam; denique moralis ad vñquamque nostrum bene instituendum. Exempli gratia in Euangeli multiplicationis panum historia iuxta interpres aperietur, 2. Quomodo Deus ex summo cœli culmine prouideat spiritualibus, & temporalibus Ecclesiæ necessitatibus non creando quædam, nisi cum novo subfido opus est, sed iam creatis vendo, eaque per suā benedictionem multiplicando, 3. Excitate poteris ex cœlestis gloria contemplationem, quæ est veluti conuiuum, in quo satiabitur multiplicato nobis diuinæ gratia, meritorumque nostrorum fons. 4. horrare ad confidentiam in misericordia, & prouidentia diuina, dum sequemur Christum relictis omnibus, vel ad eleemosynam: vt enim D. Aug. ait, dando multiplicantur data.

VIII. Poteris de vna quaerere inquirere *an si, quid sit, qualis, & propter quid?* Vbi aduertendum est ad quæstionem *an si, nomen, genus, speciem, differentiam, experientiam, atque fidem reuocari;* ad quæstionem *quid sit, pertinet definitione, descriptiones, partes essentiales, & integrantes; ad quæstionem, qualis sit omnia accidentia, modo non sunt communia, quales sunt proprietates, & modi essentiales; denique ad quæstionem propter quid, omnia cauatum genera.*

IX. Cum 4. cause cum inter seruent ordinem, vt suum effectum integrum, atque perfectum constituant, immo rerum omnium scientiam faciat, nam scire est per causam cognoscere, hac methodus latissime patet, id[em]que omnibus Euangeliis accommodari potest, v.g. Euangeliu[m] de iudicio, cuius causa efficiens est Deus, & homo cum suis affectibus, cum veritatis filius hominis, & omnes Angeli; causa materialis, omni bona & mala; formalis, discussio, & sententia; finalis, ordo mundi iuxta leges iustitiae diuinae.

X. Ex omnibus historiis, aut parabolis tragedia, vel comœdia inservit poterit, quæ dividatur in plures actus, vel choros, adeo ut in ipsis actibus res cum doctrina tractari possit. Chori loco sit expostio moralis, quæ doctrinam se qui debet; vt sit Euangeliu[m] de Magdalena, quæ primo Christum concionante audiat de mundi vanitate, & horrore peccati tanto cum ardore, vt mundo, & vanitatibus nuncium remittere statuat. 1. Inducat eam ingrediente[m] domum Simonis abiunctem se ad Christi pedes flentem, &c. 3. Certamen inter iustitiam, & misericordiam de admitti eda, vel reiicienda petitione, iustitia exigente satisfactionem condignam, misericordia vero fæminæ miseriam, atque ruinam nolente, accende etiâ Simonis mur-

A muratione. 4. Christi interventu placatam iustitiam lachrymis Magdalena docebis, misericordiam vero adductam ad illius culpam delendam; unde sequitur sententia: *Dimituntur tibi peccata tua.* Singulis autem actibus moralia debent interfici.

XI. Possumus etiam ordinem mundi, qui reducitur ad res naturales, politicas, & supernaturales, seu diuinas, concionibus accommodare: sic enim aliquod Christi præceptum bene ordinatum demonstrauerit, vel etiam actionem virtutis, si ostenderis conformitatem cum principiis naturalibus, cum ordine politico, rectaque administratione Republicæ, & cum regula diuinæ sapientie; v.g. resurrex[io] Christi debebatur naturæ, quia Deus erat, & quia non peccaverat, & quia per diuinam dispensationem mortuus erat, vt sortem nostram moriendo superaret; nulla ergo causa subterat, cur superata morte sub imperio mortis remaneret. 2. Quomodo libertatem dare posset, si ipse mortis, & inferni captiuus esset; atque haec est ratio, quam ab aeterno voluit seruare diuinæ sapientie in restauratione nostra, vt propheta enèt probaretur, nempe vt rex noster dominaretur viuis, atque mortuis per potestatem illi concessam in resurrectione tam in celo, quam in terra.

XII. Poterit ordo purgationis, illuminationis, & perfectionis, sive vniōnis eidem negotio inferire, continet enim totam hominis vitam, gradum virtutis, & statum viatorum: vnde in omni mysterio, atque virtute repetite possumus aliquid, quod purget animum, aliquid quod perfectionem augeat, & aliquid, quod ipsum in statu heroico, atque perfecto per vniōnem cum Deo constituat.

Quibus gradibus ab imo ad summum deduci potest auditor: vt si de humilitate loqueris, doce primò quomodo omnem animi scoriam excutiat, deinde quomodo det lumen, vt tu[u]d per viam virtutis, muudi, dæmonis que fraudes incedamus; denique quomodo perficiat hominem sui expoliatio[n]e, & exinanitione, vt illum vniat Deo, nam qui suprà seipsum est abiectione sui, super omnia est, & in Deo est. Idem in omnibus gratia mysteris obseruaueris v.g. in Eucharistia, quæ purgar, reficit & illuminat animam, quam mediante Christi humanitate per modum cibi nobis coniuncta cum Deo vnit.

XIII. Illa methodus præclara est, qua D. Thomas suas quæstiones, siveque articulos soluit.

XIV. Passiones appetitus cum sint veluti pondera, quibus inclinamur ad bonum, vel reuocamur a malo, tot modis persuadere potes bonum amplectendum esse, malum vero fugiendum, quot sunt passiones in vitroque appetitu, v.g. vt ametur quidpiam, quia est nobis conueniens, vt illud per desiderium prosequamur, vt in eo iam adeptu deletere, vel spem delectationis concipiamus, vel eius adipiscendi spe nutriamur, vt pericula audacter aadeamus, & irascamur, ac indignemur, si quid sece opponat; v.g. si eleemosynam coimendas, docebis primò conuenientiam cum natura & ratione, iuxta id, *carnem tuam ne despiceris;* Christus autem per manus pauperis accipit. 2. Docebis non tantum amando esse pauperes, sed & desiderandum, vt se offerat occasio mercande ab illa æternæ gloria, Christoque in eorum persona benefaciendi 3. summum esse gaudium æternum cum temporalibus commutasse. 4. Nihil esse desperandum, quia Deus multiplicat incrementa frugum iustitiae nostræ. 5. Rem nostram, & vitam diuinæ prouidentie auda-

11.

12.

13.

14.